

ESTAT ACTUAL DE LA DESCLASSIFICACIÓ D'INFORMACIÓ OVNI EN EL MÓN

Vicente-Juan Ballester Olmos

La relació entre la societat i els governs, respecte al fenomen OVNI, és un tema molt complex en la majoria dels països més avançats. Defensa, els serveis d'intel·ligència, la policia i els mateixos governants s'han enfrontat al problema OVNI i als arxius acumulats sobre aquest assumpte en una gran varietat de formes, procediments i polítiques, que a més no s'han mantingut uniformes sinó que han anat canviant amb el pas dels anys.

A través de la plantilla adjunta, aquest treball tracta d'oferir una concisa visió cronològica de la història de la desclassificació dels arxius oficials sobre OVNIS a escala mundial. En aquest context, amb el terme "desclassificació OVNI" em refereixo a la revelació, divulgació o alliberament d'informes oficials sobre OVNIS procedents d'arxius de l'Administració de l'Estat i el seu lliurament als mitjans de comunicació, a investigadors, organitzacions ufològiques o simplement la seva posada a disposició del públic en general.

Em refereixo tant a arxius classificats com no classificats, militars o civils, en resum, a tot tipus d'arxius sobre observacions OVNI originats en mitjans oficials.

Resumir la realitat implica distorsionar-la en certa manera. En aquest cas, la tabulació dels variats i, de vegades certament complicats, processos administratius emprats en cada estat implica per pura necessitat una certa distorsió. Des del meu punt de vista, l'avantatge de realitzar aquesta compilació supera els inconvenients d'una expressió de les dades que es fa necessàriament sumària. He intentat consolidar totes les desclassificacions més importants o significatives que han tingut lloc durant aquests 60 anys, seleccionant entre una gran varietat d'actuacions existents, amb la finalitat de presentar un informe de situació actualitzat de les distintes fórmules estatals utilitzades per a satisfer l'aspiració dels ciutadans per a accedir a la informació OVNI en poder dels governs.

Allò que s'ha intricat de certes burocràcies internes, la forma en què els informes d'observacions han estat tractats per les autoritats, les distintes relacions existents entre les respectives forces aèries i els mitjans de comunicació i els ufòlegs de cada estat, les legislacions estatals i, molt especialment, una ignorància generalitzada sobre si els OVNIS representen o no una amenaça a la seguretat nacional, han marcat els diferents comportaments històrics que observem en la plantilla següent.

Sembla evident que en la majoria dels països, la desclassificació de documents OVNI esta relacionada amb la pressió exercida pels mitjans de comunicació i les organitzacions ufològiques. Altres vegades, és simplement una faceta més de la desclassificació rutinària dels documents oficials.

Amb gran diferència, el panorama més complicat l'ofereixen els Estats Units d'Amèrica, principalment per la multiplicitat d'agències oficials implicades, el volum immens de material generat i el gran nombre de persones i successos involucrats. Pel que fa a l'escena internacional, van ser els Estats Units els primers a ocupar-se dels informes OVNI i, d'alguna forma, la majoria dels països han gestionat la qüestió dels OVNIS copiant, amb millor o pitjor fortuna, els procediments establerts als EUA.

Tant la Força Aèria nord-americana (USAF) com altres agències oficials han desclassificat i posat a disposició del públic una enorme quantitat de documentació. No obstant això, també existeixen proves que a banda de la pròpia USAF i el NORAD, algunes agències d'intel·ligència, com la CIA i la NSA encara retenen informació suplementària. Si la informació s'ha destruït, s'ha perdut o senzillament s'impedeix el seu alliberament, honradament no ho sabem. Molts ufòlegs nord-americans sospiten un comportament enganyós.

La resposta d'aquestes agències és que la divulgació de la informació (és a dir, desvelar les fortes i mètodes d'intel·ligència) posaria en perill les capacitats d'espionatge dels Estats Units, perquè col·locaria en situació de risc els llocs d'escolta en l'estranger, els propis sistemes d'escolta, les tècniques electròniques secretes emprades, etc. En el cas del NORAD, la seva reticència a fer públics els seus arxius evitaria posar de manifest l'elevat nombre de deteccions no correlacionades existents en el sistema de Defensa. De qualsevol manera, pel que fa referència a documents sobre incidents OVNI reals, se'm fa difícil imaginar que pugui existir informació més sensacional que la ja existent, bé per anteriors desclassificacions o en els propis arxius dels ufòlegs. Potser l'esperada llei de transparència administrativa promesa pel president Barack Obama produeixi algun canvi significatiu pel que fa a aquests informes pendents de desclassificar.

Com inequívocament demostra aquest treball, fins al dia d'avui ja ha eixit a la llum un important volum d'informació OVNI procedent de fonts oficials en molts països. Però tot i aquesta riquesa de documentació OVNI ja disponible a escala mundial, existeixen encara processos de desclassificació inacabats i altres que ni tan sols s'han iniciat.

L'única cosa cert és el següent: l'ocultament d'informació serveix simplement per a alimentar rumors sobre conspiracions i altres pràctiques diabòliques, és una font contínua de crítiques, perjudica la imatge de qualsevol govern i és injusta per als contribuents. Tot això pot evitar-se mitjançant un procés de desclassificació transparent.

El calendari de desclassificacions OVNI en el món no és aleatori. L'escalada s'inicia amb la clausura per part de la Força Aèria nord-americana del seu Projecte *Blue Book* ("Llibre Blau") al gener de 1970, la desclassificació dels seus arxius a finals d'aquest mateix any i el seu trasllat definitiu als Arxius Nacionals el 1976, fent Canadà el mateix el 1980. Mentrestant, en les antípodes, Nova Zelanda havia començat a dipositar documents OVNI en els seus Arxius Nacionals. A Europa, diversos grups d'estudiosos van aconseguir que diversos governs alliberaren o desclassificaren els seus arxius OVNI (Suècia 1983, Espanya 1992). En altres països, la mera aplicació de la legislació vigent sobre secrets oficials va anar posant a disposició del públic els documents OVNI oficials (Gran Bretanya, 1987). Aquests exemples van servir d'esperó perquè diversos

investigadors i organitzacions ufològiques aconseguiren amb èxit quelcom semblant en els seus propis països (Portugal 1990, Itàlia 1996, Brasil 1999) i tals precedents internacionals van produir una sèrie d'efectes en cadena i van influenciar processos semblants en altres països (Suïssa 1994, Filipines 2000, Austràlia 2003, França 2007, Irlanda 2007, Dinamarca 2009), almenys en allò que s'ha referit a desclassificacions "massives".

Enfront de les llums i ombres de la desclassificació OVNI als Estats Units, Europa i Australàsia destaquen per la professionalitat i amplitud dels seus processos de desclassificació pública. Al contrari, els països del centre i sud del continent americà encara no han aconseguit posar en marxa un protocol sistemàtic i a gran escala per a fer públics els seus documents OVNI.

En alguns casos puntuals, l'entrega inicial d'alguns documents oficials sobre OVNIS a periodistes van crear grans friccions amb les fonts oficials a causa de la forma sensacionalista en què es va utilitzar la informació. Tot això va retardar durant diversos anys la possibilitat d'un procés públic i total de desclassificació (així va ocórrer tant a Itàlia com a Espanya).

Considerant els voluminosos precedents fins a la data, la recomanació d'aquest compilador és que els estudiosos del fenomen OVNI de cada estat inicien un contacte formal amb la Força Aèria o els estats majors de la Defensa, apel·lant als arguments següents:

- (1) El fenomen OVNI no representa cap perill per a la seguretat nacional; per consegüent no hauria de ser una preocupació militar.
- (2) La investigació OVNI ha de deixar-se exclusivament als científics, gràcies al seu mètode, enfocament i instrumental.
- (3) El secret o la censura d'informació és difícilment compatible amb una política democràtica.
- (4) Molts estats, tant grans com de petits, han fet públic ja els seus documents OVNI.

Hi ha especialistes a Europa que han promogut i supervisat distints processos de desclassificació i liberalització de documentació OVNI. La seva experiència i consell quant a les millors pràctiques a seguir poden ser d'utilitat a aquells governs que vulguin avançar en aquesta direcció.

La publicació d'aquest treball pretén aconseguir diversos objectius. En primer lloc, he volgut facilitar una compilació de dades històriques que il·lumini un tema generalment dispers i fosc. També espero generar una retroalimentació que em permeti ampliar aquesta plantilla de dades i millorar la seva qualitat. Finalment, potser servirà per a inspirar i motivar alguns funcionaris públics a iniciar processos semblants en els seus països respectius.

Resumint, donada l'amplitud tant temporal com geogràfica de les operacions de desclassificació OVNI ja realitzades en els més variats escenaris polítics, crec que queda demostrat que hi ha base suficient com perquè aquesta sigui una qüestió legítima per a investigacions acadèmiques on historiadors, sociòlegs, analistes de la defensa o de la intel·ligència, estudiosos de la burocràcia o l'administració governamental, especialistes en ciències de la informació com a bibliotecaris i documentalistes i altres experts puguin realitzar tesis doctorals i publicar

Encara que sense precedent en el seu enfocament global, el present estudi no pot pretendre ser exhaustiu; de fet, en el cas d'alguns estats és gairebé només una primera aproximació. En el cas concret dels Estats Units, ha estat particularment difícil definir la situació, donades les informacions contradictòries derivades de múltiples fonts.

Potser el millor resum d'aquesta fragmentària història és que, en realitzar el present treball, he descobert que la verdadera història de la interacció entre els ministeris de Defensa i les agències d'intel·ligència respecte a la informació sobre el fenomen OVNI (adquisició de dades i anàlisi dels mateixos) encara està per escriure.

Agraïments.

En la seva fase inicial, el full d'anotacions adjunta va rebre l'entusiasta col·laboració dels membres **d'EuroUFO**, la major xarxa europea d'estudiosos del fenomen. En particular de Jean-François Baure, Björn Borg, Ole-Jonny Brænne, Piotr Cielebias, Dr. Dave Clarke, Dr. Joaquim Fernandes, Patrick Ferryn, Mikhail Gershtein, Patrick Gross, Pierre Lagrange, Anders Liljegren, Ulrich Magí, Bruno Mancusi, Claude Maugé, Joe McGonagle, Matías Morey, Marco Orlandi, Theo Paijmans, Jean-Pierre Pharabod, Jenny Randles, Edoardo Russo, Clas Svahn, Dr. Jacques Vallee i Frits Westra.

També vull agrair l'ajuda facilitada per altres col·legues, així com funcionaris dels arxius nacionals i personal militar: Alejandro Agostinelli, Coronel Eduardo Aguirre, Jan Aldrich, Edison Boaventura, William Chalker, Dr. Anthony Choy, Fernando Fernandes, Diane Frola, Peter A. Gersten, Apuntalar J. Gevaerd, Marcos González, Barry J. Greenwood, Richard Heiden, Milton Hourcade, Heriberto Janosch, El senyor Ledger, Kentaro Mori, Jonathan Newport, Francis Ridge, Jaime Rodríguez, Chris Rutkowski, Brad Sparks i Illobrand Von Ludwiger.

Contacte amb l'autor: fotocat@anomalia.org

Vicente-Juan Ballester Olmos

Apartat de Correus 12140 46080 València

PLANTILLA GLOBAL DE LA DESCLASSIFICACIÓ OVNI

Estat	Any	Període abastat	Documentació facilitada
Estats Units d'Amèrica (USAF)	1948	1947-1948	S. Shallet rep diversos informes OVNI amb nivell de classificació inferior a Secret.
	1949	1947-1949	L'informe del Projecte "Saucer" ("Sign") es lliura als mitjans de comunicació
	1952	1948	Es difon l'informe de l'observació i accident aeri del 7 de gener de 1948 del Capità T. Mantell
	1952	1947-1949	El Pentàgon facilita a la premsa l'informe final del Projecte "Grudge"
	1952-1953	1951-1953	41 informes i altres documents OVNI de l'ATIC es lliuren a D. Keyhoe
	1953-1969	1947-1969	La USAF comença a difondre anualment resums de casos OVNI
	1955-1965	1947-1965	Ocasionalment s'entreguen informes OVNI a D. Keyhoe, al NICAP i als mitjans de comunicació
	1956	1947-1952	L. Davidson rep una còpia del "Special Report #14" del Projecte "Llibre Blau" (Blue Book).
	1963-1967	1947-1967	La USAF dona accés a J. Vallee a tots els resums de casos i a molts expedients complets del Projecte "Blue Book"
	1966	1951-1953	El NICAP rep els "Estatus Reports #1-12" del Projecte "Blue Book"
	1966	1947	La USAF dona accés a T. Bloecher als arxius del Projecte "Blue Book" referits a l'any 1947
	1966-1970	Diversos	La USAF permet l'accés parcial als arxius del Projecte "Blue Book" a J. McDonald
	1968	1947-1952	La USAF facilita 35 rotdets de microfilm per a la tesi doctoral de H. Strentz
	1970	1947-1969	La totalitat dels arxius del Projecte "Blue Book" són desclassificats i es fan públic a la Base Aèria de Maxwell ("Historical Research")
	1976	1947-1969	La totalitat dels arxius del Projecte "Blue Book" (~125.000 pàgines) i de l'AFOSI (~5.000 pàgines) estan disponibles (censurats) als Arxius Nacionals: ~15.000 casos
	1976	1950-1961	Els arxius del Grup d'Estudis Especials de l'AFOIN (Servei d'intel·ligència de la Força Aèria) són desclassificats després d'una sol·licitud FOIA ("Freedom of Information Act") per part de R. Todd: 50 pàgines
	Vers 1990s	1954-1956	Els arxius d'investigació del 4602 esquadró del Servei d'Intel·ligència Aèria s'incorporen als Arxius Nacionals: ~350 informes, ~3.500 pàgines
	1994	1947, Roswell	Es publica el primer informe de la USAF sobre Roswell
1995	1947, Roswell	Es publica l'informe del GAO sobre Roswell	

	1996	1948-1949	Els documents del Consell Assessor Científic de la Força Aèria són desclassificats després d'una sol·licitud FOIA per part de W. LaParl: ~13 pàgines
	1997	1947, Roswell	Es publica el segon informe de la USAF sobre Roswell
	1997	1947-1952	Localitzats a la Base Aèria de Maxwell i divulgats els arxius OVNI de la 4a Força Aèria
	1997	1948-1952	Divulgats els arxius OVNI del departament de Relacions Públiques de la USAF: ~200 pàgines localitzats a la Base Aèria de Maxwell
	1998	1947-1969	Divulgada una còpia microfilmada completa sense censurar dels arxius del Projecte "Blue Book" localitzada als Arxius Nacionals
	1998	1948-1950	Es fan públics els arxius d'investigació dels Projectes "Sign" i "Grudge" des de la Base Aèria de Wright-Patterson després d'una sol·licitud FOIA realitzada per R. Todd i W. LaParl: ~1.100 pàgines
	1998	1957	Es fa pública la informació facilitada a H.P. Robertson, Assessor Científic de la Força Aèria, després d'una sol·licitud FOIA de W. Jones: ~20 pàgines
	Situació actual	1946-1949	Existeixen encara més de 13.000 pàgines de documents OVNI pendent de desclassificar procedents de l'AAF, USAF, ADC, Far East Air Vaig forçar, SAC, GOC, AISS i altres (segons estimació conservadora de J. Aldrich)
	Situació actual	Vers 1960-2009	El NORAD manté en situació de secret uns 50.000 informes de traces no identificades (segons estimació de B. Sparks)
	Situació actual	1947-1969	Els arxius personals d'alguns militars (com E. Ruppelt, C. LeMay, H.H. Arnold, H. Vandenberg, D. Fournet, J. Chamberlin o B. Baruch) i científics (com D. Menzel, E.U. Condó, R. Craig, J. McDonald o W. Fenn) contenen documents OVNI oficials que encara no estan disponibles
Estats Units d'Amèrica (Altres agències)	1974-1977	1949-1953	La CIA lliura més de 100 pàgines de documents de memoràndums d'anàlisi i política OVNI a B. Sparks després d'un procés del tipus "Mandatory Declassification Review"
	1977	1976	La DIA divulga l'informe del cas d'aviació de Teheran del 18 de setembre de 1976, a causa d'una sol·licitud FOIA de Ch. Huffer
	1977-1978	1947-1976	El FBI desclassifica 2.000 pàgines de documents OVNI després d'una sol·licitud FOIA de B. Maccabee
	1978	Diversos	La CIA entrega unes 900 pàgines de documents OVNI després d'un plet FOIA interposat per P. Gersten (GSW)
	1978-1990	1952-1989	Es divulguen els informes OVNI del Servei de Guardacostes dels Estats Units després d'una sol·licitud FOIA de B. Greenwood: 110 pàgines
	1980	1947-1952	Es divulguen els informes OVNI del Servei d'Intel·ligència de l'Exèrcit de Terra després d'una sol·licitud FOIA de P. Gersten: ~1.000 pàgines

	1992	1955-1980	La NSA divulga 204 pàgines (molt censurades) de documents OVNI després d'un plet FOIA interposat per F. Olsen
	Vers 1990-1996	Diversos	La CIA divulga unes 300 pàgines de documents OVNI (majoritàriament traduccions d'informes de l'estranger)
	Finals dels 90	Diversos	La CIA divulga unes 1.500 pàgines de documents OVNI [El 2008, la CIA va informar haver fet públics un total de 2,779 pàgines]
	Fins a 1998	1942-1998	La totalitat d'arxius oficials OVNI ja divulgats i no pertanyents al Projecte "Blue Book" (incloent els de la Força Aèria) ascendeix a unes 8.000 pàgines (segons estimació de B. Greenwood)
	Des de vers el 2000	1949-1996	La CIA publica a la Xarxa uns 300 documents OVNI (catàleg de B. Sparks): 991 pàgines
	Des de vers 2004	1947-1976	L'FBI publica a la Xarxa tots els documents OVNI derivats de sol·licituds FOIA
	Des de vers el 2004	1955-1980	La NSA publica a la Xarxa centenars de documents OVNI
	Des de vers el 2004	1956-1996	La DIA publica a la Xarxa 288 pàgines de documents OVNI derivats de sol·licituds FOIA
	Situació actual	Des de 1946 fins avui	Estan pendents de desclassificar unes 3.200 pàgines de documents OVNI per part de la Marina dels EE.UU. (US Navy), la NASA, l'AEC i l'Exèrcit de Terra dels EE.UU. (US Army) (segons estimació de J. Aldrich)
	Situació actual	Diversos	Unes 15.000 pàgines de documents OVNI seguien actual retingudes per la CIA/OSI (segons informació de la CIA a B. Sparks i a B. Maccabee l'any 1979)
	Situació actual	1947 fins avui	La NARA (Arxius Nacionals dels EE.UU.) guarda un gran nombre (impossible de quantificar) de documents OVNI pendent de desclassificació
	Situació actual	1955 fins avui	La NSA reté uns 100 documents OVNI (segons actual estimació de J. Aldrich)
	Situació actual	1947-1965	El Servei Militar de Transport Aeri (abans ATC) probablement guarda unes 1.000 pàgines de documents OVNI pendents de localitzar i divulgar
Brasil	1954	1954	La Força Aèria brasilera (FAB) lliura 4 informes OVNI als mitjans de comunicació
	1958	1958	El Govern i la Marina informen del cas fotogràfic del 16 de gener de 1958 a l'Illa Trindade
	1967	1967	Es lliura a la premsa l'informe de la Força Aèria sobre el cas del 18 de març de 1967 de Canoes
	1969-1972	1968-1972	L'organisme oficial SIOANI (Sistema d'investigació de Objectes Aeris No Identificats) treballa en col·laboració amb ufòlegs civils
	1985	1968-1972	Es lliuren E. Boaventura els butlletins Núm. 1 al 12 del SIOANI: 58 informes OVNI
	1985	1977	Es lliuren a a grups ufològics algunes de les fotografies OVNI preses per la FAB (Força Aèria Brasileira) durant l'Operació "Prato" (Platet): ~200 pàgines

	1998	1955	Es lliura a E. Boaventura l'informe de la FAB sobre el cas Lorena de principis de 1955
	1999-2004	1977-1978	El COMDABRA (Comandament de Defensa Aeroespacial Brasiler) divulga els informes i mostra filmacions realitzades per la FAB durant l'Operació "Prato" a diversos grups OVNI: ~100 pàgines
	2000-2001	1968-1972	Es lliuren a E. Boaventura el 66% dels arxius del SIOANI: ~1.100 pàgines
	2008	1952-1969	Gràcies a les gestions d'A.J. Gevaerd, la FAB diposita en els Arxius Nacionals 9 informes OVNI: 383 pàgines. Procés en marxa
	2009	1977-1978	Tots els documents de la FAB sobre l'Operació "Prato" són dipositats en els Arxius Nacionals: 391 pàgines
	2009	1970-1979	Es dipositen en els Arxius Nacionals 12 expedients OVNI de les FAB, incloent filmacions i fotos: 631 pàgines
	Situació actual	1954-2009	Pendent de ser divulgada la documentació OVNI històrica
Austràlia	1965-1980	1960-1977	Es divulguen els resums de casuística OVNI #1-9 per part de la Força Aèria Australiana (RAAF): 1.048 casos
	1982-1984	1950-1984	Es permet a W. Chalker consultar 63 expedients de la RAAF (més de 1.610 informes) i els resums #10-12 d'observacions OVNI (210 informes)
	1991	1950-1961	Es desclassifiquen els arxius OVNI del Ministeri de Defensa per iniciativa de K. Basterfield per a que s'apliqui la Llei de 30 anys de Secrets Oficials
	1999	1952-1960	W. Chalker i J. Cowland obtenen autorització per a poder consultar alguns arxius OVNI a diferents agències governamentals
	2001	1968-1973	W. Chalker pot accedir als informes OVNI en poder del Servei d'intel·ligència australià
	2001	1952, 1969	W. Chalker aconsegueix consultar els arxius OVNI de la RAAF
	2002-2008	1950-1991	Divulgació de 151 expedients governamentals sobre OVNIS, per iniciativa de D. Frola i K. Basterfield ("Australian Disclosure"): més de 1.610 informes
	2003	Després de 1953	Els Arxius Nacionals publiquen a la Xarxa els primers arxius oficials sobre OVNIS
Canadà	1968	1947-1968	Es posen a disposició del públic 90 informes dels expedients de casos classificats com d'origen "no meteòric"
	1978	1947-1961	Es posa a disposició del públic la resta dels arxius OVNI del Ministeri de Defensa
	1980-1995	1947-1981	Els Arxius Nacionals permeten l'accés públic a 7.700 informes OVNI
	Des de 1997	1997-2009	S'activa un procés de desclassificació automàtica anualment
	2008	1947-1981	Els arxius OVNI es descarreguen a la Xarxa: 9.500 expedients
	Situació actual	1982-1996	Pendent de divulgació els informes OVNI d'aquest període (es troben entre la documentació històrica dels Arxius Nacionals?)

Suècia	1968	1947-1967	L'ufòleg K. Gosta Rehn rep de la Força Aèria alguns informes OVNI
	1975	1947-1974	El grup AFU rep de la Força Aèria alguns informes OVNI
	Des de 1983	1933-2009	La totalitat dels arxius OVNI de la Força Aèria es posen a disposició del públic: ~ 3.600 informes. Procés en marxa promogut per C. Svahn i A. Liljegren
Nova Zelanda	Des de 1975	1952-1989	Els arxius OVNI de Defensa i la Força Aèria estan disponibles en els Arxius Nacionals. ~ 1.500 pàgines. Procés en marxa. Desglossament de la documentació alliberada al dia d'avui: 1952-1955 1 arxiu, 275 pàgines. Accés lliure 1956-1979 1 arxiu, 250 pàgines. Accés lliure 1979-1980 1 arxiu. Accés lliure 1979-1989 3 arxius. Accés restringit
França	1976	1953-1975	El periodista J. Bourret rep de la Gendarmeria 27 informes OVNI
	1977	1957-1977	La Gendarmeria entrega al periodista R. Roussel 82 informes OVNI
	1977	1953-1967	La Força Aèria facilita a R. Roussel 16 informes OVNI
	1977	1954-1976	L'Exèrcit de Terra entrega a R. Roussel 3 informes OVNI
	1978	Diversos	J. Bourret rep de la Gendarmeria 28 informes OVNI
	1978	1976	El GEPAN (Grup d'Estudis dels Fenòmens Aeroespacials No Identificats) es reuneix amb uns 40 grups ufològics per a mostrar la seva metodologia i divulga l'informe del cas de 9 de febrer de 1976 a Luçon
	1980-1983	Diversos	El GEPAN publica 18 Notes Tècniques i Informatives
	Des de 2007	Diversos	La totalitat dels arxius del GEPAN i del SEPRA (Servei d'Expertesa dels Fenòmens de Reentrades atmosfèriques) es troben a la Xarxa: 1.600 informes. Procés en marxa establert pel GEIPAN (Grup d'Estudis i Informacions sobre els Fenòmens aeroespacials no Identificats) fins a la seva finalització
	Des de 2008	No aplicable	El GEIPAN ofereix el rang d'associats a diversos investigadors civils d'OVNIS
Espanya	1976	1967-1976	El periodista J.J. Benítez rep 12 resums de casos OVNI arxivats a l'Exèrcit de l'Aire
	1983, 1984	1953-1983	A. Faber-Kaiser i J. Plana reben de la Guàrdia Civil 25 resums de casos OVNI
	1984	No aplicable	La Guàrdia Civil dona instruccions a les seves unitats locals per a ajudar a V.J. Ballester Olmos en les seves recerques sobre casos OVNI
	1984-1988	1974-1988	La Guàrdia Civil facilita a J. Plana 5 informes d'observacions OVNI
	1984-1993	1976-1981	La Guàrdia Civil facilita diversos informes i fotografies OVNI a V.J. Ballester Olmos
	1992-1999	1962-1995	Es desclassifica la totalitat dels arxius OVNI de l'Exèrcit de l'Aire, disponibles al públic en la biblioteca del Quarter General de l'Aire (Madrid): 84 expedients, 122 casos, 1.953 pàgines. Procés promogut i assessorat per V.J. Ballester Olmos
	1994	1965	V.J. Ballester Olmos rep còpia de l'expedient sobre la reentrada del 6 de desembre de 1965: 427 pàgines

	2009	1965	A petició de V.J. Ballester Olmos es permet l'accés públic l'informe sobre el succés del 6 de desembre de 1965
	Situació actual	1978-1986	Per iniciativa de V.J. Ballester Olmos, el General A. Bastida localitza informació sobre 13 casos OVNI en els Llibres de Control de la Defensa Aèria, pendent de transmetre al MACOM (Comandament Aeri de Combat) per a la seva desclassificació
	Situació actual	1997-2001	El MACOM rep breu informació sobre 3 casos tipus OVNI, ~ 20 pàgines. Pendent de realitzar una sol·licitud per a la seva divulgació
Itàlia	1978	1977-1978	Els grups CUN, CNIFAA i CIRSUF0 reben de la Força Aèria 6 informes OVNI
	1986	1979-1985	Els grups CUN i CISU reben resums de 70 casos OVNI de la Força Aèria
	1988-2001	1987-2000	Els grups CUN i CISU reben amb periodicitat anual resums dels observacions denunciats a la Força Aèria
	1993	1979-1990	La Força Aèria publica un estudi estadístic sobre 111 informes OVNI
	1996-2001	1979-1990	El CISU rep la totalitat dels arxius OVNI de la Força Aèria: 372 informes: ~ 3.000 pàgines
	Des de 2001	2001-2008	Es descarreguen de la Xarxa resums d'observacions OVNI
Uruguai	1979	1955-2007	El grup oficial CRIDOVNI (Comissió Receptora i Investigadora de Denúncies d'Objectes Voladors No Identificats) coopera amb els grups civils: controla uns 1.100 informes (no classificats)
	2000	1960-1999	El Coronel E. Aguirre, fundador i expresident de CRIDOVNI, publica un llibre amb 19 casos procedents dels seus arxius
	Situació actual	1955-2009	Pendent de fer pública la documentació OVNI històrica
Unió Soviètica/ Rússia	1979	1926-1974	L'Institut d'Investigacions Espacials publica un informe sobre observacions OVNI (L.M. Gindilis et al)
	1991	1982-1990	Els arxius OVNI del KGB són entregats a P. Popovich: 17 informes, 124 pàgines
	1993	1978-1988	El Coronel B. Sokolov ven 400 informes OVNI del ministeri de Defensa a dos ufòlegs nord-americans
	2005	1978-1987	Es lliuren alguns informes OVNI militars a l'ufòleg N. Subbotin
	Situació actual	1926-2009	Pendent de fer-se pública documentació OVNI històrica
Gran Bretanya	1983, 1985	1983, 1985	El Ministeri de Defensa entrega a J. Randles alguns informes OVNI
	1987	Anys 50	Els pocs documents OVNI supervivents de principis dels anys cinquanta, disponibles al PRO ("Public Record Office")
	1993-2006	1962-1984	Es fan públics al PRO/TNA (El Arxius Nacionals) els expedients OVNI de l'Estat Major de l'Aire i del departament DI55 d'Intel·ligència de la Defensa, en compliment del termini de 30 anys establert per la Llei de Secrets Oficials

	1998	Diversos	Es lliuren a C. Ridyard alguns informes d'observacions OVNI de l'ATC (Control de trànsit aeri) després d'una sol·licitud conforme al Codi de Pràctica per a l'Accés a Informació Governamental
	1999-2005	1950-1996	Es lliuren a D. Clarke, G. Anthony i A. Roberts uns quants expedients dels ministeris de Defensa i de l'Aire (incloent documentació sobre el "Flying Saucer Working Party" de 1951 i sobre el cas Rendlesham, 1980-1996), després d'una sol·licitud via el "Code of Practice"
	Des de 2005	Diversos	Es divulguen diversos centenars de pàgines d'informes OVNI del Ministeri de Defensa en resposta a sol·licituds FOIA firmades per investigadors com D. Clarke, G. Anthony, J. McGonagle, A. Roberts, entre d'altres
	2005	Diversos	El Ministeri de Defensa publica a la Xarxa resums anuals d'observacions OVNI
	2006	Diversos	Ix a la llum l'informe del Projecte "Condign" gràcies a una sol·licitud FOIA (Llei de llibertat d'informació) de G. Anthony
	Des de 2007	1978-2009	La resta dels arxius OVNI oficials es carreguen a la Xarxa: 260 expedients fins a 2007, tant memoràndums interns com informes de casos. Procés en marxa que s'estima acabarà el 2010, amb D. Clarke actuant de consultor oficial (Oficialment, entre 1953 i 2008 es van denunciar davant del Ministeri de Defensa 12.061 casos OVNI)
Xile	1984-1985	1972-1985	Ixen a la llum a la "Revista d'Aeronàutica" alguns informes OVNI
	1997	Diversos	L'organisme oficial CEFAA (Comitè per l'Estudi dels Fenòmens Aeris Anòmals) treballa en col·laboració amb ufòlegs civils
	2007	2000	El Capità R. Bravo de la Força Aèria, durant l'assistència a la Conferència OVNI de Vinya del Mar, informa d'algunes observacions OVNI
	Situació actual	Diversos	Pendent de fer pública la documentació OVNI històrica
Noruega	1987	1934-1946	El Ministeri d'Assumptes Exteriors divulga tots els arxius existents sobre els "aviadors fantasma" i els "coets fantasma": 210 pàgines
	1987	1933-1937	Els Arxius Nacionals fan públic els expedients dels "aviadors fantasma": ~ 1.400 pàgines
	1987	1946-1965	Pot trobar-se la informació pendent de desclassificar sobre casos OVNI i "aviadors fantasma" als Arxius Nacionals, si no han estat destruïts
	1993	1970-1990	Pendent del seu desclassificació, O.J. Brønne té accés a l'arxiu OVNI del Servei de Seguretat de la Policia: ~140 pàgines
	1993	1983	El Ministeri de Defensa lliura a O.J. Brønne 2 documents sobre "submarins no identificats"
	Des de 1993	1947-1994	El Ministeri de Defensa posseeix altres expedients, pendents de desclassificar, sobre casos de "submarins no identificats"

	Situació actual	1966 fins avui	Pendent de fer-se pública documentació OVNI històrica de la Força Aèria
Bèlgica	1989-1991	Diversos	Diversos La Gendarmeria facilita al SOBEPS alguns informes OVNI
	1990	1990	El SOBEPS aconseguix el suport d'equip, personals i avions de la Força Aèria per a les seves investigacions OVNI
	1991	1991	Conferència de premsa del Coronel W. De Brouwer sobre l'observació OVNI del 30-31 de març de 1991
Portugal	1990	1957-1982	Es lliuren al CNIFO la totalitat dels arxius OVNI de la Força Aèria: 3 informes (4 de setembre de 1957, 17 de juny de 1977 i 2 de novembre de 1982), 190 pàgines
Argentina	1991-1999	Diversos	EL CITEFA (Institut d'Investigacions Científiques i Tècniques de les Forces Armades) treballa en col·laboració amb ufòlegs civils: en 1997 presenta un informe de 300 pàgines al Ministeri de Defens
	Situació actual	Diversos	Pendent de fer-se pública la documentació OVNI històrica de la Força Aèria i la Marina (si no s'ha perdut)
Suïssa	1994	1971-1987	La totalitat dels arxius OVNI de la Força Aèria són desclassificats: 18 informes, 28 pàgines
Filipines	2000	1984-2000	Es fa pública la totalitat dels arxius oficials OVNI existents en el centre científic PAGASA (Administració de serveis atmosfèrics, geofísics i astronòmics de Filipines): 3 informes OVNI i 17 OVI
Perú	2001	1980	Es lliura als mitjans de comunicació l'informe OVNI de la Força Aèria del cas de l'11 d'abril de 1980
	2002	Diversos	L'organisme oficial OIFAA (Oficina d'Investigació de Fenòmens Anòmals Aeroespacials de la Força Aèria Peruana treballa en col·laboració amb ufòlegs civils
	Situació actual	Diversos	Pendent de fer-se pública documentació OVNI històrica
Mèxic	2004	2004	La Força Aèria informa sobre l'observació OVNI del 5 de març de 2004
	Situació actual	Diversos	Pendent de fer-se pública la documentació OVNI històrica
Equador	2005	Diversos	A proposta de J. Rodríguez es crea l'organisme oficial CEIFO (Comissió Equatoriana per a la Investigació del Fenomen Ovni), comptant amb la participació de 3 ufòlegs civils però sense pressupost per a despeses
	2007	Diversos	Pendents de complimentar l'ordre presidencial de desclassificar tots els arxius OVNI (a proposta de J. Rodríguez): 44 informes (22 de la Força Aèria, 11 del Exèrcit de Terra i 11 de la Marina) i 412 vídeos
Irlanda	2007	1947-1985	Es divulguen la totalitat dels arxius OVNI, després d'una sol·licitud FOIA de la premsa: 11 informes, 40 pàgines
	Després de 2007	1993	Divulgada una observació OVNI de 1993 després d'una sol·licitud FOIA

Romania	2008	2007	El Ministeri de Defensa revela el xoc d'un avió amb un "OVNI" ocorregut el 31 d'octubre de 2007
Dinamarca	2009	1978-2002	La Força Aèria publica ala Xarxa tots els casos OVNI civils: 329 pàgines
	Situació actual	Diversos	Queden pendents de desclassificar els casos OVNI militars
Grècia	2009	2007	La Força Aèria divulga un observació OVNI ocorreguda l'11 d'octubre de 2007

© Vicente-Juan Ballester Olmos & EuroUFO, maig de 2009.

© SCX, de la traducció catalana, octubre de 2009.